

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 77/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/453/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/453/2008.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že podal „žalobu proti senátu JUDr. L. M., ktorý v konaní I. ÚS 122/06 (vo veci 5C/18/05 na OS Senica) nerešpektuje rozsudok nadriadeného súdu – Európskeho súdu pre ľudské práva č. 46844/99 zo dňa 08. 11. 2005, ktorým je viazaná Slovenská republika.

Vzhľadom na existenciu rozsudku Európskeho súdu je Okresný súd tento povinný rešpektovať a konať tak, aby nedochádzalo k ďalším prieťahom subjektívneho charakteru.

Žaloba podaná dňa 26. 10. 2006 a súd zostáva nečinný a je v zbytočných prieťahoch 2-roky a 2-mesiace, čím porušuje základné práva sťažovateľa garantované čl. 6 ods. 1 – právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov pred objektívnym súdom garantované medzinárodným dohovorom o základných ľudských právach, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Sťažovateľ podal sťažnosť proti prieťahom v konaní dňa 05. 05. 2008 predsedovi súdu. Prieťahy neboli odstránené.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci takto rozhodol:

„II. A. Okresný súd v Piešťanoch porušuje základné právo D. B. garantované čl. 48 ods. 1 (správne malo byť uvedené čl. 48 ods. 2, pozn.) Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru o základných ľudských právach.

II. B. Okresný súd v Piešťanoch je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 100.000.- Sk = 3332 Eur (Ústavný súd berie do úvahy, že konania sa týka už rozsudok Európskeho súdu č. 46844/99) ktorý musí Slovenská republika rešpektovať.

II. C. Okresný súd v Piešťanoch je povinný zaplatiť trovy konania a to v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. D. Okresný súd v Piešťanoch je povinný konať bez ďalších zbytočných prieťahov.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

II.

3. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

4. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04 a I. ÚS 123/08).

5. Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu vo veci sp. zn. 5 C/453/2008, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy a porušené jeho označené práva. Konkrétne ide o súdny spor o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu, v ktorom sťažovateľ žaluje sudcu ústavného súdu JUDr. L. M. za vydanie rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 122/06 z 5. apríla 2006, ktorý sa začal návrhom doručeným Krajskému súdu v Bratislave a okresnému súdu bol postúpený na konanie 7. mája 2008. Dňa 9. mája 2008 doručil sťažovateľ predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

6. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako

„zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

7. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania vo veci, ktoré začalo podaním návrhu na ochranu osobnosti pôvodne na Krajskom súde v Bratislave. Ako vyplýva z odpovede okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa z 20. mája 2008, ako aj z vyjadrenia okresného súdu č. Spr. 157/2009, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 2. marca 2009, Krajský súd v Bratislave návrh postúpil na konanie Okresnému súdu Košice I, ktorý ho z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpil Okresnému súdu Bratislava II a tento z rovnakého dôvodu vec postúpil Okresnému súdu Dunajská Streda. Sudcovia tohto súdu vzniesli námietku zaujatosti, v dôsledku čoho bola vec predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave, ktorý uznesením č. k. 23NcC/8/2008-55 zo 17. marca 2008 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Dunajská Streda a vec prikázal na konanie Okresnému súdu Piešťany. Okresný súd prideliť vec 7. mája 2008 na rozhodnutie zákonnej sudkyňi Mgr. K. A.. Uznesením z 22. septembra 2008 vyzval okresný súd sťažovateľa na upresnenie návrhu a jeho doplnenie o zákonom predpísané náležitosti. Sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 6. októbra 2008 svoj návrh čiastočne doplnil, predložil listinné dôkazy a požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ opätovne doplnil návrh 23. decembra 2008, označil účastníkov konania a nové znenie návrhu. Okresný súd 15. januára 2009 opätovne vyzval navrhovateľa na doplnenie petitu návrhu tak, aby bol zrozumiteľný, určitý a vykonateľný. Zároveň bol vyzvaný na vyplnenie potvrdenia o majetkových pomeroch na účel rozhodnutia o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ doručil 6. februára 2009 okresnému súdu upresnenie petitu návrhu a zaslal fotokópiu potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch z roku

2006 (ktoré bolo vyhotovené pre konanie pred ústavným súdom) s vysvetlením, že takéto pomery u neho pretrvávajú dodnes.

Z uvádzaných skutočností vyplýva, že okresný súd vo veci koná celkovo 10 mesiacov, pričom jednotlivé úkony vykonával v primeraných lehotách. Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným súdom spolu s charakterom veci (návrh na ochranu osobnosti) vylučuje, aby bolo možné konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 C/453/08 považovať za konanie so zbytočnými priet'ahmi.

Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom (10 mesiacov) a charakter sporu, nepovažoval ústavný súd postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom pre vyslovenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/453/08 vykonával vo veci procesné úkony v pravidelných intervaloch, v dôsledku čoho neprichádza do úvahy, aby ústavný súd po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikoval takýto postup ako porušenie označených práv sťažovateľa.

Sťažovateľovi možno pričítať na vrub to, že petit svojho návrhu neuviedol dostatočne presne, následne ho na výzvu okresného súdu dopĺňal a upravoval.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

8. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2009